

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 10. studenog 2010.

Europa se mora sve više otvarati prema Bogu

Draga braćo i sestre!

Danas bih se htio s vama prisjetiti apostolskog putovanja u Santiago di Compostelu i Barcelonu, na kojem sam imao radost boraviti protekle subote i nedjelje. Pošao sam tamo utvrditi svoju braću u vjeri (usp. Lk 22, 32); učinio sam to kao svjedok Krista Uskrsloga, kao sijač nade koja ne razočarava i ne vara, jer ima svoj izvor u beskrajnoj Bojoj ljubavi prema svim ljudima.

Prva je etapa bila Santiago. Još od same svečanosti dobrodošlice, mogao sam osjetiti ljubav koju španjolski narod gaji prema Petrovu nasljedniku. Bio sam prihvaćen doista s velikim zanosom i toplinom. U ovoj Svetoj godini svetišta u Santiago di Composteli, htio sam biti jedan od bezbrojnih hodočasnika koji su se zaputili u to slavno svetište. Imao sam priliku posjetiti "Kuću apostola Jakova Starijeg", koji nastavlja ponavljati, onome koji mu dolazi potrebit milosti, da je, u Kristu, Bog došao u svijet da ga pomiri sa sobom, zaboravljajući ljudima njihove grijehе.

U velebnjоj katedrali u Composteli, dok sam s ganućem davao tradicionalni zagrljaj svecu, razmišljao sam o tome kako je ta gesta gostoprимstva i prijateljstva ujedno jedan od načina da se izrazi prіanjanje uz njegovu riječ i sudjelovanje u njegovu poslanju. To je snani znak elje suobličiti svoj ivot apostolskoj poruci, koja nas, s јedne strane, obvezuje da budemo vјerni čuvari Radosne

vijesti koju su apostoli prenijeli, ne podlijećući napasti da je izobličavamo, umanjujemo ili podvrgavamo drugim interesima, i, s druge, preobraća svakog od nas u neumorne navjestitelje vjere u Krista, riječju i svjedočanstvom života na svim područjima društva.

Promatrajući brojne hodočasnike okupljene na svečanoj misi koju sam s velikom radošću predsjedao u Santiagu, razmišljao sam o onome što to potiče toliko mnoštvo ljudi da prekinu svoj svakodnevne poslove i upute se na, katkad dugotrajno i naporno, pokorničko putovanje prema Composteli: to je elja prispjeti do Kristova svjetla, kojem tee u dubini svoga srca, premda često to ne znaju izraziti dobro riječima. U trenucima izgubljenosti, traenja, teškoća, kao i u tenji da ojačaju vjeru i ive na dosljedniji način, hodočasnici u Composteli kreću na duboki put obraćenja Kristu, koji je preuzeo na sebe slabosti i grijeha čovječanstva, bijede ovoga svijeta, odnijevši ih tamo gdje zlo nema više nikakvu moć, gdje svjetlo dobra prosvjetljuje svaku stvar. To je narod šutljivih putnika, koji hrle iz svih krajeva svijeta, koji ponovno otkrivaju drevnu srednjovjekovnu i kršćansku tradiciju hodočašća, putujući selima i gradovima proetim katolištvom.

Na toj svečanoj euharistiji, na kojem su mnogobrojni prisutni vjernici doivjeli snano zajedništvo i pobonost, gorljivo sam molio da svi oni koji se upute na hodočašće u Santiago uzmognu primiti dar da postanu pravi svjedoci Krista, kojeg su ponovno otkrili na raskrijima duhovnih putova koji vode prema Composteli. Molio sam također da hodočasnici, prateći tragove brojnih svetaca koji su tijekom stoljećâ prošli "Put Santiaga", nastave očuvati ivim njegovo izvorno vjersko, duhovno i pokorničko značenje, ne podlijećući banalnosti, rastresenosti i modi. Taj put, splet putova koji ispresijecaju veliko područje tvoreći mrežu preko Iberijskog poluotoka i Europe, je bio i nastavlja biti susretište muškaraca i ena iz najrazličitijih krajeva, koje ujedinjuje traenje vjere i istine o sebi samima, i pobuđuje duboka iskustva zajedništva, bratstva i solidarnosti.

Upravo vjera u Kristu daje smisao Composteli, tom izvanrednom duhovnom mjestu, koje nastavlja biti referentna točka za današnju Europu u njezinim novim oblicima i perspektivama. Sačuvati i ojačati otvorenost za transcendentno, jednako kao i plodni dijalog između vjere i razuma, između politike i religije, između ekonomije i etike, omogućit će izgraditi Europu koja će, vjerna svojim nezaobilaznim kršćanskim korijenima, moći odgovoriti u punini na vlastiti poziv i poslanje u svijetu. Zato sam, siguran da europski kontinent ima neizmjerne mogućnosti i s pouzdanjem u njegovu budućnost nade, pozvao Europu da se sve više otvori Bogu, podupirući tako perspektive istinskog susreta, smjernog i solidarnog, s narodima i kulturama ostalih kontinenata.

Zatim sam, u nedjelju, imao doista veliku radost presjedati, u Barceloni, posveti crkve Svete Obitelji, koju sam proglasio manjom bazilikom. Promatrajući veličanstvenost i ljepotu toga zdanja, koje poziva uzdići pogled i dušu prema gore, prema Bogu, podsjetio sam na velika vjerska zdanja, kao što su to srednjovjekovne katedrale, koje su duboko označile povijest i izgled glavnih europskih gradova. To divno djelo – prebogato vjerskom simbolikom, dragocjeno u spletu oblika, očaravajuće u igri svjetala i boja – malne golemi kip u kamenu, plod duboke vjere, duhovne osjetljivosti i umjetničkog talenta Antonija Gaudíja, upućuje na pravo svetište, mjesto stvarnog

bogoštovlja, Nebo, gdje je Krist ušao da se pojavi pred licem Bojim za nas (usp. Heb 9, 24). Genijalni arhitekt, u tome veličanstvenom hramu, znao je na divan način predstaviti otajstvo Crkve, u koju su vjernici ucijepljeni krštenjem kao ivo kamenje za izgradnju duhovnog zdanja (usp. 1 Pt 2, 5).

Gaudí je crkvu Svete Obitelji zamislio i projektirao kao veliku katehezu o Isusu Kristu, kao hvalospjev Stvoritelju. U tome tako velebnom zdanju, on je stavio vlastitu genijalnost u slubu ljepote. Izvanredna izraajna i simbolična sposobnost umjetničkih oblika i motiva, kao i inovativne graditeljske i kiparske tehnike, dozivaju u svijest najviši izvor svake ljepote. Glasoviti arhitekt doivljavao je taj rad kao poslanje u koje je uključena čitava njegova osoba. Od trenutka u kojem je prihvatio zadatak da izgradi tu crkvu, u njegovu se ivot zbila duboka promjena. Posvetio se tako snanom molitvenom ivotu, postu i siromaštvu, zamjećujući potrebu da se duhovno pripravi kako bi uspio izraziti u materijalnoj stvarnosti nedokučivo Boje otajstvo. Moe se reći da, dok je Gaudí radio na izgrađivanju toga hrama, Bog je gradio u njemu duhovno zdanje (usp. Ef 2, 22), jačajući ga u vjeri i priblijavajući ga sve više prisnosti s Kristom. Neprestano se nadahnjujući na prirodi, Stvoriteljevom djelu, i strastveno se posvetivši upoznavanju Svetog pisma i liturgije, on je uspio podići u srcu grada zdanje dostojno Boga i, samim tim, dostojno čovjeka.

U Barceloni sam posjetio također ustanovu "Nen Déu", koja djeluje već više stoljeća, koji je veoma vezan uz tu nadbiskupiju, gdje se, s profesionalnošću, skrbi za djecu i mlade raznih sposobnosti. Njihovi su ivoti dragocjeni u Bojim očima i neprestano nas pozivaju da izađemo iz naše sebičnosti. U toj sam ustanovi sudjelovao u radosti i dubokoj i bezuvjetnoj ljubavi Sestara franjevki od Presvetog Srca Isusova i Marijina, velikodušnom radu liječnika, odgojitelja i mnogih drugih stručnjaka i dragovoljaca, koji s hvalevrijednim posvećenjem rade u toj ustanovi. Blagoslovio sam također prvi kamen nove rezidencije koja će biti dio te ustanove, gdje sve govori o ljubavi, poštivanju osobe i njezina dostojanstva, dubokoj radosti, jer čovjek vrijedi zbog onog što jest a ne zbog onoga što čini.

Za svog boravka u Barceloni, snano sam molio za obitelji, te ive stanice i nade društva i Crkve. Prisjetio sam se također onih koji trpe, osobito u ovim trenucima ozbiljnih gospodarskih teškoća. Imao sam, istodobno, pred očima mlade – koji su me svojim zanosom i radošću pratili u čitavom pohodu Santiagu i Barceloni – izrazivši elju da otkriju ljepotu, vrijednost i obaveze braka, u kojem muškarac i ena čine jednu obitelj, koja velikodušno prihvaća ivot i prati ga od njegova začeca do prirodne smrti. Sve ono što se poduzima da se podupre brak i obitelj, da se pomogne onima koji su u najvećoj potrebi, sve ono što povećava čovjekovu veličinu i njegovo dostojanstvo, pridonosi usavršavanju društva. Nijedan napor u tome smislu nije uzaludan.

Dragi prijatelji, zahvaljujem Bogu za intenzivne dane koje sam proveo u Santiago de Composteli i Barceloni. Ponavljam svoju zahvalu španjolskom kralju i kraljici, prinčevima Asturije i svim vlastima. Ponovno upućujem svoju zahvalnu i srdačnu misao dragoj braći nadbiskupima tih dviju partikularnih Crkava i njihovim suradnicima, kao i svima onima koji su se velikodušno potrudili da

taj moj posjet dvama divnim gradovima bude plodonosan. Bili su to nezaboravni dani, koji će ostati utisnuti u mojem srcu! Dva euharistijska slavlja, koja su pomno pripremljena i koje su svi vjernici snano doivjeli, također zahvaljujući pjesmama, preuzetim bilo iz velike glazbene tradicije Crkve bilo iz genijalnosti suvremenih autora, bili su na osobit način, trenuci istinske nutarnje radosti. Neka Bog nagradi sve, kako samo on to zna učiniti; neka ih Presveta Majka Boja i apostol sveti Jakov nastave pratiti svojom zaštitom na njihovu putu. Iduće godine, ako se Bogu tako svidi, ponovno ću posjetiti Španjolsku, kada ću pohoditi Madrid prigodom Svjetskom dana mladih. Već od sada povjeravam vašoj molitvi tu providnosnu inicijativu, kako bi ona bila prigoda za rast u vjeri mnogih mladih.